

Pytania prejudycjalne

Pytania prejudycjalne dotyczą wykładni i stosowania art. 9 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego ⁽¹⁾, w przypadku, gdy osoba trzecia bez zezwolenia używa w prowadzonej działalności rysunku, który jest podobny do wspólnotowego znaku towarowego.

Pytania są następujące:

- 1) Czy dla właściciela wyłącznego prawa ma znaczenie to, że w okresie pięciu lat od rejestracji nie używał rzeczywiście wspólnotowego znaku towarowego w Unii Europejskiej w odniesieniu do towarów lub usług, które obejmuje rejestracja?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, na jakich warunkach i w jaki sposób sytuacja ta wpływa na prawo wyłączności?

⁽¹⁾ Dz.U. L 78, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 24 września 2015 r. w sprawie T-674/11 TV2/Danmark A/S/Komisja Europejska, wniesione w dniu 7 grudnia 2015 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-656/15 P)

(2016/C 048/32)

Język postępowania: duński

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Stromsky, T. Maxian Rusche i L. Grønfeldt, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: TV2/Danmark A/S, Królestwo Danii, Viasat Broadcasting UK Ltd

Żądania wnoszącego odwołanie

Uchylenie wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 24 września 2015 r. w sprawie T-674/11 TV2/Danmark A/S/Komisja Europejska w zakresie, w jakim Sąd stwierdził w nim nieważność decyzji Komisji 2011/839/UE z dnia 20 kwietnia 2011 r. w sprawie środków podjętych przez Danię (C 2/03) na rzecz TV2/Danmark ⁽¹⁾ w zakresie, w jakim instytucja ta uznała w niej, że wpływy z reklam z lat 1995 i 1996 stanowią pomoc państwa.

Oddalenie trzeciego z podniesionych w pierwszej instancji tytułem ewentualnym zarzutów co do istoty.

Obciążenie skarżącej w pierwszej instancji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem wnoszącej odwołanie Sąd dokonał błędnej wykładni zawartego w art. 107 ust. 1 TFUE pojęcia „zasobów państwowych”, w tym również pojęcia „kontroli”, a także – uchybił obowiązkowi uzasadnienia w tym zakresie.

Podniesiona przez Komisję na poparcie odwołania argumentacja dotyczy tego, że:

Sąd dopuścił się naruszenia prawa w pkt 210 i 211 wyroku nie uznając tego, iż należące do TV2 Reklame środki stanowią zasoby państwowe bodaj ze względu na to, iż TV2 Reklame należy do państwa; Sąd dokonał zbyt wąskiej wykładni orzecznictwa dotyczącego pojęcia zasobów państwowych w przypadku przedsiębiorstw należących do państwa.

Sąd dopuścił się naruszenia prawa przyjmując w swej ocenie sprawowanej przez państwo kontroli należących do TV2 Reklame zasobów zbyt wąską wykładnię pojęcia „kontroli”. Tak samo w pkt 215 wyroku dopuścił się on naruszenia prawa przyjmując w swej ocenie sprawowanej przez państwo kontroli należących do TV2 Fund zasobów zbyt wąską wykładnię tego samego pojęcia.

Sąd dopuścił się naruszenia prawa przyjmując błędną wykładnię wyroku PreussenElektra, C-379/98, ECLI:EU:C:2001:160. Ta błędna wykładnia odgrywa istotną rolę w rozumowaniu, które doprowadziło Sąd do stwierdzenia nieważności spornej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 340, s. 1.